

ژیانی شاعر محمد علی مه دهوش

مه دهوش

GOLDEN NOTE

ژیانی شاعر محمد علی مه دهوش

insititut kurde de paris

محمد علی مهرد هوشی

مؤیدانه که خود شعره که م و شماره که م

شماره که م و مؤیدانه که خود شعره که م

له ۱۹۹۲ رانوسویه تی بو عبه الرقیب

بازرسی نام درستی طوی و با سرتیور کا سال ۴۷

بازرسی له ۴۲ - ۶۷

۵۰ سرای سلیمانی

محمد علی مهرد هوشی مؤالیدی ۱۹۱۹ بوو

ژبانه کلام و شعره کلام و شماره کلام

دائینی شاعر محمد علی (مه دهو شی)

به خطی ده سی ضوی له سرداوا
عبدالرفیق یوسف

بهرین ماموستا عبدالرفیق داواسی له پوره دسات له ژبانه کلام

که دوا که دست له ماموستا که مایه بیو دس تمام ماموستا

که هوم له ماله نه بیوم له بندایوم په ده سی موه ده سی موه

شعره که موه شماره کلام له مایه بیو دس موه دس موه

پوره تمام به کلام له بیگ هتیا به مایه بیو دس موه دس موه

و شماره کلام

وه هتیا به بیگ ماموستا له مایه بیو دس موه دس موه

نهاد موه بیو دس دسیان به بیگ ماموستا له مایه بیو دس موه

هتیا به بیگ ماموستا له مایه بیو دس موه دس موه

له موه به بیگ ماموستا موه دس موه دس موه

موه دس موه به بیگ ماموستا له مایه بیو دس موه

محمد دس موه

ابیر موه دس موه

محمد علی موه دس موه

دائینی شاعر ۱۹۹۲/۴/۲

شهر لوسیه موه دس موه دس موه دس موه

با حیله و تدبیر کسی بودی که خانه را خوار کرده

۱ مینویسد کسی هفتید

۲ که با باغ کاشد و

۳ هر بابی که کور دستار و درسی هر یک کار به جا

۴ بود نژاده می برداشتی و تیکو شانی کور و اگر

۵ نام پارود و با خدا

۶ نامه خوانم ریکی بگفته به هیوم نوسنه به آستان

۷ پیکه شایکم یا قاسم بود بوی تو و راوید هیچ ده خدمت

۸ چه چای کردن این موپاسی

۹ تکلیف که م فرود سینه شد نامه

۱۰ هر چه نامدارم بگردد و دیان موپاسی

آریانی سحر مجیدی
مد تھوٹی

کہی وہ لہ کوئی لہ دایک جویم

لہ پانزی سائر ۱۹۱۹ لہ شد دیکھی بہ نیر مانگر تھو مایول

وہ تشرین یہ کم لہ شاری سیانی لہ گره کی سہ شام

لہ دایک جویم ہر ہر نہ رڈ شہ کہی دیارسی نہ گراوہ

دایک بڑی گزرا و وہ مایوت مال لہ ہر یوانان

تہ نوسن وہ لہ شہ خیرہ خستہ جوہ بوہ استان

ہوئے تاد سہ وہم لہ ہر ہر نہ جوہ بوہ کہستی

خوار دنی تیا ہ لہ بیری بوہ استان وہ رتوبانی

بہ نیی شاره کانو ہا توہ چوئی کہ لہ نہ جوہ اتوبیل نہ بوہ

جادہ سی بہرہ رتوبہ قیر تاد نہ جوہ تیبہ تادہ کان

ہوئے گی رتیبہ کانہ تادی لہ ہ لہ سہ بہ فر رتیبہ تاد گرتہ

لہ بہ رتوبہ ہر لہ پانزی وہ نہ خیرہ لہ ضراہ دانہ ترا

بوہ رستان تھ لک موصی قوی تاد خوار د

بوہ لگرتہ پاسیہہ پانزی تادہ پانزیہ انا صو لیباد

لهه داوام مه دهوشه ئه م باسه ژبانه بوئنه م

ژانباریا ئه بوئنه بوئنه

سویا سه ده ئه م
عبدالله کورنی

هه م گرت ۹۹۲/۴/۲

له روزه

چه نه چاره داوام لی کرد باسه ژبانه خوی بوئنه بوئنه

وله روزه ها یاداشته خوشی بوئنه بوئنه بوئنه
نوسی

۷
که له پاره یوه ووشکته کړا دا په لخوا پر زستان

تا کرا په هیئت وه له روان پیویت تر قاوره

بود که گزشتیان خوږه کړه ده له ناو رڼا و

دایان په پوښتیا به روان دایان لمان له ناو دیزه ی ځلا

هر وای په لیری کینه و ترشیات له ناو له ناو کوه په ی

ځلا ، ده پوښتیا و کوره شی څو شاد له هیو و شی

سه شاد و مور که څو لاد و ده هم ندی میوه ی تر

که به که لکی هر لگرتن نا هاتن ځکه م باسوق و

سلجوق و گرمی سوږو کال یا قور و اوس تین و

سوی که پو څو اردن زستان و شاد و پرده شی

په کاره هاپن

۴
باوکم صوفی محمد کریم به ده دملان به ناو بانگ بود

همه صالحی کوری حاجی محمدی مصطفی قوریانی

له نه وه سی ده وه نه تیره سی سینه به سه - ده نه نه نه

به تینگی ژوربان له ده وری چه چه مانه

به لام به گوینه سی نوو سینه سینه وری ده حله زه کی به گه

کمانی له ایرانه وه ها قورنا وه تیکانی همه ده نه نه

وه دایکم فاحمه کیمی مولا مولا همه ده سی مولا محلی

که نه چینه وه سه سینه کانی کانی که وه له شاره بانگ

باوکی دایکم مولا وه له مزگه وری شیخ عبدالکریم که له م

دواییه دا به مزگه وری شیخ که تیف به ناو بانگ بود

له مزگه سه شه که سی هوام مریندان له خواروس سه شه قلم وه

دایکی باوکم هر لیلی مولا نه گه هر لکی قوی که له نه نه نه

نزهتیه سیمانی باوکم وه ده دایکم وه وه وغانیا نه گه وه

وه دايگي خويشتم که خويش به مه هه بو بيشخ عجرى

هه ره داخل وه هه وه لاره سوئى دايته هه يه

دائى خاهه يه له هه وه چوى گه راجه بو هه زمه تيان

دايگي ته هه وه له هه وه تانا به ناو باهنگه وه

له به ره ناو باهنگه که هه يه وه تا اهيته هه گه تن که س

تاره زاييم نه تين توي هه هه هه گاهى دايگي

که تا که به وه

به لاج له به ره وه ي دايگي له هه وه وه له ناو هه لگا

هه به به وه وه گه س له هه وه گاهى ته که تان به

هه لگولار يا هه به شاعري ته وه گه گاه وه وه دا

نه وه وه هه تان تا اهيته نه وه وه وه ته س هه يه

بازگانی با دکم هه سوو کاسب چوون له هوواترک

بیردنا بی تا بیده تن با بیهیرم هه موی هه که دنیا سی

هه سوو ته لاون هه بی گوی سی نه داوه تا وه سی که دوو

بیرا نکی ترکی له شه را که تا له میرا تا هه رشتی

هه کو میرا تن هه کون له دی سی هیوه تنی نزیکی سی میانی

هه ریز هوایان هه لیزا دوو

ده باد کیشیم هه ربه ته داوه گوی سی نه داوه ته دنیا

هه زی که تارسی هه سوو ده هه سوو شه هه چووه

ره تکی هه سوو تا و ده را ما لاندی هه سوو هه هه کاسییا

ره اووه پیده سی یار چووه ا هه که ره ترکی باران چووه

له باتی هه سوو گو نیه دیک هه دا به سه ریاد تا هه وه هه سوو مانده

دا دیک تالی زوور شه رم له که ن تا کرد که تواری هه قوی

رتی و سیک را نری له وه لا ما چووه بووهی تا که

یو شته بچ که س پارهم نه داتن بیان نه گه - روه س بچ

که س لیم نه دا

جاری لاشیر ده و نه مه تدی هز محافه باو کم جانی

بزه هه رگرا سه سه عیدی کورم نادده سی

باو کم لندی هه له سینه س پی و نه لانی

هور مه تی کوره که ت هه هه جاکیه کیا بزا سم ل

حافه له قله ق خافری س راز نه هه

سه که روه که مانی زانده سی هه

هو و له که ت هه پارهی نه ژر سی هه

حافی سه عری کورت به یانی هه شه نه له با تری بجه

سزگروت دکن چوار فقه قیر فو شکا خله فینه که سی

نه هیه مانی ده سق دانه کاتو کار به ده شه کان

insitut kurde de paris

چگونه نیروی شایانی می‌سازیم

در ایام کم‌پیشی ما هر وقت مسائل بدون کمبودی که در دسترس ما نیستیم جانگس می‌مانند

هر وقت مسائل ~~بزرگ~~ بزرگ و پیچیده در پیش ما قرار می‌گیرد

همه نیروی ما ترمیم و تازمانه می‌ماند و ما در این باره کم‌نیازتر می‌شویم

همین که مسائل فزونی بیشتر کم‌نیاز می‌شویم پس به جهت فیزیکی خیزش

بهر آنکه در هر وقت ما با کمبود کم‌نیاز می‌شویم پس با کمبود کم‌نیاز می‌شویم

در هر وقت ما با کمبود کم‌نیاز می‌شویم پس با کمبود کم‌نیاز می‌شویم

در هر وقت ما با کمبود کم‌نیاز می‌شویم پس با کمبود کم‌نیاز می‌شویم

در هر وقت ما با کمبود کم‌نیاز می‌شویم پس با کمبود کم‌نیاز می‌شویم

در هر وقت ما با کمبود کم‌نیاز می‌شویم پس با کمبود کم‌نیاز می‌شویم

در هر وقت ما با کمبود کم‌نیاز می‌شویم پس با کمبود کم‌نیاز می‌شویم

در هر وقت ما با کمبود کم‌نیاز می‌شویم پس با کمبود کم‌نیاز می‌شویم

تیا بوسینی

در هر وقت ما با کمبود کم‌نیاز می‌شویم پس با کمبود کم‌نیاز می‌شویم

در هر وقت ما با کمبود کم‌نیاز می‌شویم پس با کمبود کم‌نیاز می‌شویم

در هر وقت ما با کمبود کم‌نیاز می‌شویم پس با کمبود کم‌نیاز می‌شویم

دگره د آييم هر رايگه چون که بچيند نتيه د کته ي جلودوتی

وه به گينيان جوده رگرم که فاکهي بست دوه پييم له لايين

اداره ده بو برونه وه . به لام د آييم نه سيبنت بچي

دوتی من کي مه لاس نامه ره هم نامه دوتی کوره کم پيی

به مه دوه سون تار سانه هه لاس نه شان به جوتيد دوتی

دوه شه پييري باغ تادوت نه دوه سون . نه سيبنت دوتی

که دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی

insititut kurde de paris

تاج دوه تر سگت دوتی

له هه چيره لاس به لا دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی

دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی

دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی

دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی

دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی

دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی

دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی

دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی

دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی دوتی

ناوی ماموتانی ←

insitutit kurde de paris

دای ←

تاریخ که شای به هم هر شهرم دا چه در ششستیک بود
 به که کم به مافوق ستاین کی کوردی مندریم بود فارس را انبلیکی تاده با در شش بود
 فخرانی نادری هی بود به در کوردی اپناه بانگ بود هم لاتیوی
 ماه سالی ایران بود که شز کیر پیشی ۸۲۰ بیرون له مرگه عری شیخ
 لای و لاس هم د لوی به همت سال لای مامده ۱ زودر هوتا بری
 لای که بشنوه نام لای که ایضا تار دارنا ده لای پیش
 در کتبه با صبره تالی خوریند لای لای قاص دست پیر کردوه
 به لای که سیان ده لای منی هوز گریه بودن
 نه رود هم تار چای کراوه کوردی بایره که لمره تالی پیر کردوه
 به تالی به تالی چای کراوه کانی کوردی به پیر کردوه دیوانه مالی
 ده کوردی که گزل تار و دروه سی لایه تار کانی کار لای دانکار
 بغداد دیار بی لایان ده یاد بخاری لایان

۲- ستم هم خواله بیوی بیوی دایم که هود ووشه کانی نصیر بود

دگرن تاده خورینده دار به شما ده عدد دطافه که در رنجرا تالی کتیا
 مخ چار هم که با تری روف به دروه خوریند که گزل و قحلا کانی لای گزل
 له مرگه عری شیخ به هین له که برده لای مرشد و محتام لای و لای

به قلم خود این کتاب را نوشته ام
 و در این کتاب به بیان سیرت و اخلاق
 ائمه اطهار علیهم السلام پرداخته ام
 و امید است که این کتاب برای
 شما عزیزان مفید باشد.
 نویسنده: ...
 تاریخ: ...
 مکان: ...

insititut kurde de paris

کتابخانه

لای کا کہ ملاحظہ فرمائیے کہ اس بارہ زائرین کی تعداد میں کمی ہوئی ہے
لہذا وہ رگرت لہ پاشا ہندوستان کو جاننے کی خاطر لہ پاشا ہندوستان

کو جاننے کے لئے ہندوستان میں آئے ہیں۔ کہ ہندوستان میں آئے ہیں۔ کہ ہندوستان میں آئے ہیں۔

ہم ہندوستان میں آئے ہیں۔ کہ ہندوستان میں آئے ہیں۔ کہ ہندوستان میں آئے ہیں۔
کونسل کے لئے لہ پاشا ہندوستان کو جاننے کی خاطر لہ پاشا ہندوستان
ہندوستان میں آئے ہیں۔ کہ ہندوستان میں آئے ہیں۔ کہ ہندوستان میں آئے ہیں۔
لہ پاشا ہندوستان کو جاننے کی خاطر لہ پاشا ہندوستان

شاگرد ہدایت ہندوستان کو جاننے کی خاطر لہ پاشا ہندوستان
ہندوستان میں آئے ہیں۔ کہ ہندوستان میں آئے ہیں۔ کہ ہندوستان میں آئے ہیں۔

ہندوستان میں آئے ہیں۔ کہ ہندوستان میں آئے ہیں۔ کہ ہندوستان میں آئے ہیں۔
ہندوستان میں آئے ہیں۔ کہ ہندوستان میں آئے ہیں۔ کہ ہندوستان میں آئے ہیں۔
ہندوستان میں آئے ہیں۔ کہ ہندوستان میں آئے ہیں۔ کہ ہندوستان میں آئے ہیں۔

ہندوستان میں آئے ہیں۔ کہ ہندوستان میں آئے ہیں۔ کہ ہندوستان میں آئے ہیں۔
ہندوستان میں آئے ہیں۔ کہ ہندوستان میں آئے ہیں۔ کہ ہندوستان میں آئے ہیں۔
ہندوستان میں آئے ہیں۔ کہ ہندوستان میں آئے ہیں۔ کہ ہندوستان میں آئے ہیں۔

Handwritten text in Arabic script, top section of the page.

Main body of handwritten text in Arabic script, covering most of the page.

insitut kurde de paris

خوردگ ناوت ده هیننا

له شينوى فؤالكولف ريدار شوى گوانسان دانيم و تارام لى ها
بيشما كه حتم من بوم به ربه هيره شوى فؤالكولف ر
بونا تار و تارده شى ساين باسه علام كچه به شه گه بيه

نابه دله كه بروه دانه نشت قه لاقى هوى لى سه رده
ايتنا شوى كردو تروه مائىكى كاسا يره مناشى گه دره شى
هه به تيكه لى مان به راطاوه

له م دو اييردا لى بيه م موت له سا يره قوه من بوم
به شاعر عا گه له ريان شى دلا خانادى قوتاييم د گليو ناسى ؟

بنيان شى دوشى من له م تهره و اعانه له ربه مانده دانده حاتم
چون تافوخى بينودره به لام من تارا بيتاشى هر ده رح
نه ختوه علامه اهو ايتد بير تروه صدره مورت ترم

هار تارده نه نه نيم كه له پارايان له دايك بوه و هر موه
دايتنا له ساينايه

به ۱۹۴۹ بود که هه ئه شتایم هه لهرارد ، بردهم بزرگش نامه
شینی که سه راه تاکی می بود

به هر کسی تو بپندارم عاقل بودی که بی می پوی

که تو ره همت نه پرا بزانو ده ای ده روم نه با هو پوی

خوا لنگردش بود پیره میردی نه هر هه ژانواده کوی خوسینه ده

له تر نشتر هه پیره داینام وه پیشانی دام که ده ای بی کاسی

زکیم نیه ، به لایم خیره که می به سندر کرد دوستی چاره روانی

بیا سده نت لئی تو کوی ، هانی دام که له سدر شردوشی

بردهم ، وه فوئیر یارم بیک بیات ما که به به جوامی زان

چاگر بکاد پلا می بکانه ده

به کر که با سید دلو فیزی پیره میله باده بود که هر زسی

که کرد یارم تری ملازی هه نه نه نهار بیات ، نه نه

د لنگاوی بکام پیشه سارد بکانه ده ، له وساده که مشف

پو تا برده پوی نارد تم محاشه روده نه ، له ورده ده ده بوم

به فو تا بیکر فوئیر دیتی پیره میردی نه هر چاردر بار که مشف

پو تا برده بزرگ چاچ له دایینه وه تری چینی لک نارس

چارکیان له مشف لیا فوئیر سیم

insitutit kurde de paris

مه دهوی و ١٠ مه مهردو قاشع

Faint handwritten text in a cursive script, likely Kurdish, covering the majority of the page.

دهك سنبله

فردی در سدری بالای زو و لغو نماز را

به سر زو لقه که دریا پیچیده لقه و چینی هسینا بود

تا سال که تمام شهرم تباه کرده و قهری کورت با او بود

پیره قید له دامینه و نورسیبوس در رویه ایستار برین باوه

وه چار کیستی له شفری نه در زو دا موقوسیبوم
هر روز او دره ختیاگر نه دیجر و نه کور (خانله)

یه ک ده لقه هم عدد گباش به هاری به برا چور

پیره قید تاو (خانله) به به لاس فوئیا ترا که شیبور

له دامینه و نورسیبوس مه ده شفری تاوا به هار هات

قوشر سجود داله کورت قوشر پیره

چار کیستی له زینا باس قانف کر و پیره قید له دامینه

فوقسیبوس ره غنله کارس خواهری مگره

بوچه پیره قید له پشته تره

قانقیسی له ووازی و نه لاه که ی قزیه و نورسیبوس

پیره قید خواهری جوی بداته و نه

کاسه کاسه کارد واپ لاته و نه

له موقو و نه که پیره میرد پوی حوتم تو لاقوانی پیره به

شاعر لاهوای شاکری که مناه سدره و نه یوه ندیم به شاعر

کافه و نه خیره کرد

شکریم خوردن پوز بیدارم تیخ صحرایین فیه حلیب

وه بیتکه شکم کرد تا و شیوه لاص دام و ده و هاتوه

چونان گرم بود هه ریه که می مصدریکه بید کنه سجان تمه فحیسی

کرد هم رود شوره کرد ته فویه کافیشم له بزرگی دوه در

یا توی دلانا نورمیده ته ده

هروا چید کرد هه فیه به هارم داناه مردم بوا ماموستا

زیوه ر له مالتی مصریکه فیه ندیسیا کابان صیوا منیور

چیرو که که بی سنده کردور له گز به ند شکریکه فوزیر ماموستا

فایق زیوه رس کوری ده چه ند مصریکه هم بوز هه شنه مگ

مردیان به نامیلله بیک وه چا بیان کرد

وه له گز ماموستا فایق زیوه رس کویسیا هاتور چواما

گرم بود ده بوم به فدیاسر فیزانده که بیان که ماموستا

زیوه را ایسه بوا ماموستا دم به شوره ده عرا نیارد وه کرد

تلاکبه ماموستا مده هوشه جره که دفری کم بیا فزوشا

منه کرناکم فزرا موشا وه کاک فایقا تلاکبه مدهوم

بیا فزادا بوی هه زده مه فطام وه جار تاییه فزورده شینا

ره فزور کنه گرم دوه لاصم دایده

دینار سقزایی که خوانم نه فحش کرد

وہ قانعیم نہ دیوہ بہ دستہ خوانم پی ناسان دہ
دہ لامی وام دہ

کہ دستہ نام شاعرہ هام تہ نہ کاظم دہ ہر دہ رہ فندس

لری گرتیم نہ گو قاری کہ لہر دہ دا پپہ حیدرہ شینا

لہر دہ کردیم نہ لہر دہ چاہ کاما ہاتہ کردہ

مفردہ لہر دہ شینا شینو کہ گو قاری

کہ لہر دہ دا ہوا سزا دہ بل دہ کار دہ دہ لہر دہ شینا دہ

تاسا لہر دہ پیا لہر دہ نوسر دہ انیان پیا نام بہ تاپہ تہ

نوسر دہ کامہ کمان دہ فہ لہی سہ بہ لام ہارتہ نہ

کانتیم کہ ضرور دہ ہر سردانیان پیا نام تاملہ لہی

مہ دہ نوسر دہ کامہ دہ نذرانیان لہر دہ ہینان

لہر دہ سنہ کانا ہر دہ دایمان بہ یہ کانا بہ دہ پیا یہ

کہ بہ لہر دہ ہیبتہ بہ پیر دہ پلاویر ہیبتہ

که چون به پیغمبر بخردم ۹۷۱ را دارم و دستم هم بر آن است لاکریم
بو که له ۹۸۰ را که برام ده صاحبانی بود لای ها و درسی کتبی که گاه
همیشه دستم له هم بر آن است که بر منم پدید آمد و به کوه چون

پیره میزد بر کم ده ستگر که تمام بود هم بر او ام لام و این همه صدی

و لاکریم نماز که می برآ و به یاد بر ره ماندم که بر پزار
ذکر اوصی به همی در آنیم بوزام بخانه قالیبانی رتبه بودم بوزام بفا
به پاشه پاره ۱۰ چون که هم رده بود له به بخدا دکتورایی پیشاندم
هاتو بشود و سایرانی همیشه هم در دستم سر به نداد و
له به بخدا سر نادره و سر پیرانند که تا طاعت حسین له گهر قلم و صورت
کرده دکتوراندر دانشگاه هم همیشه در آن بودم و طوایر
پیشان دادم و کوه دکتور احسان و دکتور کاموسی

قه ضحان و دکتور حبه الرهنی هاجی ماری و دکتور صوفی
هزار نوار کوه پیر و فیروز هزار الدین مصطفی و رسول زبیر
له هم در آن صوفی هم له منایبوه له سایرانی ما هاتو و صوفی بعدا
ده له پاشه و ده سال گران که را ندهم همیشه هم رده ستمی پیر
نه دادم تمام له من که شیخ مره به هیدام له که ل کاکه هم را

په سزار پېر له بېزار كړدنی پاشه پېر ده كه خدا

په هره

كه ده ستم كړو په شعر ووشی هر ستم كړد كه نه نیا په هرې جو شاعری

پس نید ه هوه هم وریك شاعری تازه سی تازه سی نه چینه

سهر به كه لك نا مینا منشی كه دسته ه لید به شوی هاری

بانو نه اناد د لیدو اوه كتیپ به كه لك له گه ل نه

كوارو ه كوارو لیدو ه مسودی لرا وه رده گیرا ، چونه

كه شرم دانا كه دسته كوی محاد بیانه ده ، لید هره نه یازم

په ده ستم وه نه بود كه له گه كه سایه توی به هره كه با چو شری

وه له گه ل شوی دا هید چیری کیلم دانا هید كه چیرت

سوز كیتی و پاشه دس نا وری نه لوم له شعره كاتا

نا صوبیت نه روه محاد وار تری هوه له چیرت كه كاتا شری

له سنوی كوارو لیدو نه چینه ده روه

هره روه شایا و شعر

ه

ه شاعریك لایه لری تایید توی هوی هید چیا و لریونه روگی

هوی هید هه رید كوی به لایه نیک به نادر بانگ وه كو هچو محادری

گوا یی به فشرانی نالی به دل لری و و رده كار بر ل شروانا

شیخ ره نه ا به هچو پیره هیندول كوارم ترا یه تی دا

تصرفه که بود فرمانده که

به دستگیری ۱۹۴۹ سالانه در یک جرم به تصرف و به هر دو
به و چاره مدعی به برگرداند که حکم کرده به کارس هوشه رحیم
زانیوه. هژون هیزم به تاسی هوانی در دودنه کاخ ده بر طرفه
مزی شادمان بودم. هر دو بهر تمامه شد که لغاره س به پنج سال

ایش کرد محال نه بانه سکینه کم زیاتر باشد که و نیگم نه جرم.
له سالی ۱۹۴۹ دا محرم داده به روضه شانه س زمین. ده له ۱۹۴۴ تا
ده کاخ دادنامه که بی که س تا که س تا این نشان قویان کرده
به تاجر به نام من تا نیم تصرف کرده به هدایت نشان تا که -
بیا فتانیه ترتیب قوی کرده به شعله تا به زیاتر ربوی تر ^{ده}

تا ده م نود سیوه. شتیکی تریشیه به ده له باره سی تصرفه کاخ
تا ده س پاییم به دانه س و دودمی عود نه بی هادی به ده داده سی
له که تر بیوه داده سی خدام به راهه رهن به نام که نیتاسی
سزا نیکه هوندس هیزم هیزاده له که تر روضه ~~ده~~

دو ایضا دلم نه هاقوه بقیه زم بود نحوه هتسری داخ لول
له یانه س (دتر نام) من به سر هم عود هوانیکه س به پانده
به نام تا ده له که تر راستی ناگو نیکر تا قوم قد سانه بی

به بخانود صوفی خانیه می ده سبزه با لای هندی به نه خوبه شاد و سبز و
نه به سوسو کا تیکه . با قره خانن شصه کا منم عماره و دوا و اندیشه
به بهر ده می را به دود و نا . جا تا که - فدام نه رود داده که تر

زیاتر رو به شیبم تمام به هندی تا نه شیه ده بچه
و ستودم ه لسته کا منم به پیز جی ده هندی یان زیاتر می

نه وانه به با به تر شصه که نه نیاه م شینیکه هم بر نه و

به به سنده که شصه که بر به و تراون هم یان چه نه به به تر

چیا جیام کو با کرو و نه چه به به تر میو سینه و به سنده

به به که چه و شصه بکنم لای شیک هیا و

insitut Kurde de paris

له ساثر ۱۹۱۱ کله شمس مه شيد کاشي بود له فرس له گه له دايگم
هزوم بزه له بجه گه رمس بهار بود مه هز ايز تار و هواس له و به پري
هوا نيز بود هر له هه يائي به تدم ۷۷ سال بود اما هي لاديو

تاشي به هار له يکس دا بود هر ايواره س له هه رافخ شار له سد رکانيو
تا و تايک له سد هه تايک واده نشيني کور ايوان ته پست

له وس ما هوسا يه کي که هل بايريم ناصر وه چه نه لاديو پير سايماني هه کور
کامه ران سوکري کم هه بيگه مثال تر بود هونه ر دوست بود بلام

هزي به شاعر دانه نابود له گه له هلسر اهوس هه و هه لس من مسوايله
شاخار کوره کاشي هه به پاشاو هه نه هادوس يه کي نيسه و تاروس

به روت له چا ايخانه که س هه هه س هه هه هه هه هه هه هه هه هه
هه روا ما هوسا شاعر (ناطق) هه هه پي امان به راستي هه

مانگي له وس بودم وه کو هه ويکي هواسي ديساره بهيريم
چير نه هه زايگم دانا باس ديم نه کاشي هه له بجه هه تيا کرد بود

له وس که هه هه زادت گويم نه ده دايه نه هه س لاسي هه هه
ده هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه

گه ره گي پاشاو کاشي نه ها که
هه له نه س کو هه هه گه بجه هه هه

په بهر و گرون دا ديوه هر چه هم رسوم د مينيزه و خرابي

و ژوت هيد جو او د نگره که دا خړوبه د تر که ر ورون

په تر ي پوه که و له وړيدو ست فرسور پير قهين و کارايد

مقام تا قه ديره له ۹۶۰ دا فرديسيو له ۹۵۱ دا کور و انبره

له ۹۹۰ دا ديان قوم سيره

insitut kurde de paris

دو کافیه دانا بودم به وه ستیای که با نود شعر ، دو کافیه کم بازاری
با شعر بود که همان کاتا بود پر شسته چوئی مشاعران ، که در اند
ما دستا خایت پرا که کی خایق را بودر کاهه ران سوکری هر دی

وه که او شاعران کی که در نی خورا تا چون صبر ریا نالری با تو رام
وه بود چوئی که مسجوبی هادینم نه کوا قاروه رو شانه کانا
شعرم نه نودس و صدم نه میانه نه صد تا آن که شکره رجا در بیسی .

هر چه در هیچم کنی که در که در شاه شاه که در ای بی شک
که به ندمیانه توند که کرا بود

بودم به نه اندام نه ۹۷۰ که به کینه تری خود سران نه اندام

بودم به نه اندام نه ۹۷۰ که به کینه تری خود سران
که رتر ترا که وت ، ضعیف کلام وه هم به نه نیا که گزل
هزاره ۱۰۰۰۰۰ وه هادری به تری که وه دلشوره کانا
خدم نه کرد ، بلکه که شاعری بیام که گزل شاعره شند کانا وه کوه

یا هدیه در ۹۷۰ خورشید با با با اودناک ره توفا ، صبر به نودس

فناقی دایکی پیری تووان ^{سازد} پیوه نیند وینه بیان ه جو

زیاتر نه ایستادی کوروی گواش نه کی میزه هم ه جو که کینان

ها و به ستیان نیای کرد کویک پر نادر رود ناک هنر هینه شکرک

گو گز او شاعران بیوه ه هزاره بیان بیایا تا مردم لازم به سینه

تو بود که ه هزاره کی حاضره ته کاشن تر

له خبره لاندوهی وینه پیدا خاور نه بودم هر چه ندوده قفسی
 لی نه گزتم ، لرانه ی و نه فضا یان لر نه گزتم طاقه ها و دی
 ثابت زبونه ، هیران کوه - معینا کام له گزله قاره شا
 لایه نگرم هر بود و نه کوه فضا لر نه گزتم طاقه ها و دی
 و نه زور جاریش نعه کام بودی - و نه پس نه هر چه گزاده
 لرانه چیز حارث که مال هر چه هیرا - و نه کفتر نه ریجان و
 محور بدی و نه طاقه ها و دی ، نیازم هر نه طاقه ها و دی
 ی و نه بیانه نگرم نه نیازم هر نه

هیران بودم به هیراتی و تان

و نه کوه و تم دو و کانه کم بود بود به نشه هیراتی هوند
 هر نه ان له و سانه دا که هیراتی به نیازم هر نه هیراتی
 دیدانی عرضی دانا بود هر چه هیراتی هیراتی به نیازم هر نه
 نه کرد به کوشتن به نه کردن به نه هیراتی هیراتی
 بازر کرد به سر را به نه هیراتی هیراتی دو و کانه کم بود
 نشه هیراتی به سر را به نه هیراتی هیراتی دو و کانه کم بود
 هیراتی هیراتی هیراتی هیراتی هیراتی هیراتی

نه دو و کانه کم به نه هیراتی هیراتی
 هر نه سانه دا هیراتی هیراتی هیراتی

و من بعد هر روز کم و ده ششمین بن بنشینم ، که اگر تا آخر
 براده رسد بچشم بزرگه می نمودم تا آنجا که بنده ای ده روز
 تیار بود و تدریس ، که وی با سر می آمد که میس قایم در
 دو سه کانه کم بود ، داخجا ، تا هدیه خاطر می نمود
 ندی بر سر نه و مشورت بود ، بیاید تا کم نه تپه رشی سر
 خدمت بخوردن ، که ششم پیشه کی پارچه بکرت لا عود و در دم
 هر روز کاخ و عود بود ، مشتری می نمود تا با هفت
 سه کو و عود می زد ، که بیست سه رس خوام بخورم ^{تفصیل}
 سه سه نامه بود ، که هر چه با هفت نه بود ، تمام چاکه نه م
 و جوانان بزرگ بدرد و نه چاکه نه که با هدیه سه نام بچینی
 تا که هر چه همیشه عود باشد ، چاکه نه که می نمود ، تا هدیه سه نام
 و در گذر نبود ، این در روز سه و نه که ده ششم کرد نه های
 و زبان ، ده خوشتر نه و قلم نه چاکه نه تا نه بود ، که آن
 شصت کاخم بیکر گرفته ده نام با نام ده در کرد

ټاټورې ته اوسېدو ته ناسمې نه وایو، که تېره نه لایم
له ۱۲ کالو راهې کچې دوا نړۍ ته راغې پورته راغ
نادر (د محمد) یوه خورک یوه تازه پورته کړه

چې اوسېدو ته ناسمې نه وایو، که تېره نه لایم
نړۍ ته اوسېدو ته ناسمې نه وایو، که تېره نه لایم

نه با ټاټورې ته اوسېدو ته ناسمې نه وایو، که تېره نه لایم

له پورته راغې نادر یوه خورک یوه تازه پورته کړه

پورته راغې نادر یوه خورک یوه تازه پورته کړه

پورته راغې نادر یوه خورک یوه تازه پورته کړه

پورته راغې نادر یوه خورک یوه تازه پورته کړه

پورته راغې نادر یوه خورک یوه تازه پورته کړه

پورته راغې نادر یوه خورک یوه تازه پورته کړه

پورته راغې نادر یوه خورک یوه تازه پورته کړه

پورته راغې نادر یوه خورک یوه تازه پورته کړه

پورته راغې نادر یوه خورک یوه تازه پورته کړه

پورته راغې نادر یوه خورک یوه تازه پورته کړه

پورته راغې نادر یوه خورک یوه تازه پورته کړه

قادر جوانیایند پس که کاری نمی کردند و نه گداز جوانی سرگشته
جایم نه کردند و نه دادی خود در دست می کردی

دادی که نباید نمودم بودم

نه گداز قاصد شاه زور دلت بر بودم رود خود ش بودم به درستی
تو هم هم گری دهی نه قید کنایه به نام بودم لاغر نه بودم

همیشه نه گداز جانان ها و نه منم کما حق بر دستانه نه

که نوزاد دلم بود که کسی نرسد دادی نه وانه شکی با بیان نمی کردند
قاصد نه می که که بریم بیگانه بود هر یا لکر شرم و عدم

نه میاد اند چه رفتن و ما به می شایان باسه خدا شدی

هر چه زده صد پریشانی بی در نه انجام بود

هر چه تنگ بی خالتیک هر چه جز دیگر هیچ گویان نباید

خود شد و می توانی سر نه کردند تا می به که سر تنگ ما خودی نه بیاید

نه که هر قدرم شدی بویان می به نه سوزانیک نه هوشه را کامیای

ره تنگ ما دانه و هار از بی که هر چه خدا شد و می توانی کردی

نه جوانی بود چاره بود در چه گمانی تر تا چه سرا به نام

نه دو اییا ناد نه گوی نه خانه ده رده کوی که نه پتیه ده نه خرابی

ماست هینا بزم و دست یی کار زور دشتاد بودم که بزم

دهر که دست که کچه که خدی له من لا رینی مذجون نماه گرتی بزم

لردق ره درایه مه به هفتییره وه بزم دست سبب سبب بزم

که ایضا هر دو کمان به خورسار نه گن فالتو سائری پیکه مستخوانا

به ساد بزم و سائری باشان پی که بزم فواله به لا به دو دریا کا

ایضا به سواند

بیمه ده سه هفتی که ی هوزم بیانم دوزی بزم

له فرگرتی بیخه لام نه که رگه کانی کار که به بزم بزم نوزی به بزم

مانیکیم تا کرد نه در او سستی مزگرم که ده سستی کی تیا بود یا لدر

کوشواندی به بانه ده یا لدر به بزم بزم به بزم بزم

به لام ده به بزم بزم ناردم بر سبب کرد و تیان ده واند

که ده که بزم خوار پین کران بزم در کس هالتو زایا

که ایضا به بانه هر به که را بزم بزم یا بزم بزم بزم

بچه که بزم بزم ناردم خوار پیند ریک که بزم بزم

نه که بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم

تا ایضا تا خوار بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم

ترم فر لایو له بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم

موت بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم

تا م هودن روم تا ایستادند و تم هر زبایتره که شکله دایره

که شاده تره و اینه بیجا سأل زبایتره به شادمانی چوار

کچو بیایج کورمان هه به . ما که ره جو قوسه تره که لره ته ناگو چه ته دسی

ژبانا بوسرا هه پیر بویینی هیترتا مائلم لری تیک نه لویه

به رتی بهکی راستا منانه کما تم پیرا که میستونان اینتا تا که ر

من ایقیم به مان هه پیرا تا دوان ایسیان به من مدهاوه

مانه که مان هرده کور کولی شو که برس به ریوه هر که رو کچیکه جان

ژفا دینه شو تا کما به مان هه ایاده تا روانه ده رتی تا نازی

به بیکه قرسی خیزانده هه که بیجا

آ بوه رسی

میشی تا دسی که دو کما تم داتام ساکنان چوار تا رطاس

پاره م هه جوو ششم هینیا به لام نه ده نه ده شماره ^{هوه نه دیش} به جووم

که یارنه کهوت بکیم . تعداشم له به بخاره تا هینیا عازادیم

قرسی کووش به به ریه کوه سیاه تو شوک نه سیرا طود که ران

هه رتا محام له طوم نه جوو عا کا دارسی به در ما بهیم بکیم و به در ما بهیم

نه تاو جووم به شریباری که رته ده کاخوه کبری به هه ما دسی باوکم

مرفقت و دامده به قدر زان هر رته م کری له قودسی ما بیکه

کردم به خانو به یاره و قدرتی حکما را هر دینا دور دور
 بهی سالی ۹۶۲ به هژی ری به تناد اما زاده و کاسی به تن
 دای کرد که لاف قوما شانای که به قدرش کربویم به قسط بلایم
 کرده وه به قدرش بیق مدد شوین داو یاره که بیمده سینه که نندوه
 یاره به خانو به سو قدر کرد وه که ندم تا چه به به به
 هم مدیان تا یانک زون مددس تری تا چه سهر و آکه و قه
 هر مدیان خانو که کم خفته وه و دامده به قدرش
 تجاره تری که روه روه و حرم ها چه به کانا به سیم به چه
 هیت بودم بوا بندا هونکه که هه مان کانا مانا کانیسم
 که به به رادسی داندکا بهم قدرش اری وه و به به ماهرده
 و زاده لمانه بود هشتیم به لازم و در هم به رنده
 م که به بوا بندا تجاره کورده کار حسابان که دافشوسی
 به بوا چورنا به سایه تی سردار وه به هم وه تا سالی روه
 یاره کی یان دام هاونه ز قه رنه کارن به یزایان بوا راز
 کردم هه سام وه لره لاشه وه بره صفت بهیره کانی کورده
 زود و مدیان لرنگرم وه یاره توی ها به به نیان بوا به که یاندم
 به سایه تی دکتور عزالهدین و حمیدی مالا که رسم

در میان مشتریان نه کاشی سلجانی زواریارم گری میان دام
 خیزانند که موو مانده که میان به در تیشمی هلا شده بوداره وانده سی بعدا
 مردم فریاض له هم جوان ماموستا ز کبیر سی کورسام نماخا
 زواریار هم مانیان نوان
 به کورتر له به غذا کاروم کامسیم باشی بود هوشم گرتروه
 منانه کاشی کاشی دانگهای همدزه سه یان تداود کرد
 که رانیزه بود سیمانی ۹۷۹ ده نارا نون تریشس دوایم رولا
 بر که پشتون بافود مانا کوی له قهر رازسی در مکار بومین که
 ایستاسی ۹۹۰

insitut kurde de paris

سال ۱۷۸۴ میلادی سالیان در دست کرامه بنامده
بیرا به پایتخت هرا مارا سی بابان که وقتا به پانزی به گوسیه
جافه کانا که مشرتعه که هرا گوسیه که هرا به

به برانان و عهده زه رده که نمبر به و تا ستره که شامی شده
ریزه که هرا به رسی و هرا کور پیره که گوسیه که در بیان دوا

شاریکی و لکیر و هوا هوشه بودا الهامی شامه هوشه
و سینه کی که در دود و سینه زه که تا ستره و سلیا سانی به
به زادا هرا و هرا هرا هرا هرا هرا هرا هرا هرا هرا
هرا رده نامی تر تیکه ل هرا هرا هرا هرا هرا هرا هرا هرا

ایستاده رکیه بچینه بکه و سینه نامی شامه هرا به تدراس به شامه
فود ساه هرا ریکی رازاده ساه ساه هرا هرا هرا هرا هرا هرا
سازانده و سینه کی که سینی به هرا و سینه هرا

گرده کانی قدرخ شاری سالیان ۴۲ گردن لکری بچینه که
تیکرا هرا هرا به هرا ران سیرا طایه بودا ران و هرا هرا
هرا سرائن دایینه کیس چینه کی لوانده که که و سینه کور سینی باز
هرا هرا کار سینه هرا هرا هرا هرا هرا هرا هرا هرا هرا

که کم بخت و کمایز و کمائی ۴۳ کارین ز رطوبت یان به پیر لادان

سرد که و قوتون ۴۴ شد خصی نیاید بوی شان که نه هینه

سرد که بچه کانیان چه تا یبه تر رطوبتی بپا شد حران و ایتعا

و ادیاره فراوه ته رطوبتی هین به هوی خرفان کاره کانه وه

زنان هر یه که ی بوی قه راریک جان بوی نیاید عا

به نام بانگه هر رطوبتی سه دژتیه بیکر عمر توتیه هوی وه کو

بادارسی له رزودتا سگ نه بودن نما و اتر پتیک گه سیتی دلدار

وه گه تر شتر تر جاران قه رطوبتی شارسه میانش هوی باهو

بیستان بود له مغان کاتان لواران بوی سه پیرانی پیاده

لوان به کاره هیزان ۴۱ بافتنی نیاید سیتی له

هدند بافتیک که له نار شاره بود وه کو صافنی پوره بیکر

که ایستا بوته قوتانچانه له نژید گه ره سی گاه رانه وه

که له پیمان کیندی کاره باد عم له شریکی لردا شراو

بیچکه له کادینسی قه رانوشا نام خاره که ش پوره له وورده

کارینه وه له نادره کانه کارا گه ره ک موددی لردا وه رده گرن (۱۶)

نماد قدیمی شده نماده یانوس پیاده ها کان بونایان

(۱) نماد کارینه لردا نماد شاه بیچکه له نادره کانه بوی گه رتوه نام چون

این گویا در میان یهودی که به اسلام گردنی نه لکن نماز هر که

ها تون بر ۱۹۲۷ رد شد هید کراون

له سائس ۹۲۷ دا ۲۱ هر گه دس تیا چوه ایجا گه یستونه

۱۹۹ هر گه دت هر گه دس گه دره بیکرم هر گه دت که

ابرا هم پاشای بابا در ستر کردوه له ۹۹۱ دا

که را پیرینه که یکه گه یستوه ۱۹۷ بوش ماره س حواقا

له کور دستا تا به تا بیه که له سیرا س دا هر سو سنی صرزه پنا

دوه تدریفه تر تیا به که هم کیلیان پرسی تا تین ~~تیره~~

نه قوه به ندرا [خادری تر پرسی تا تین [خادری] هر یه که می

هر د هر گه و میگی تدر خان کردوه [خانه تا] و [تد کیه]

تا خانه نویز کو بودند و تا و هر یه آنه به که مده به و

تدریفه تر ن وه هر ندی له و پیاده تا میسیان که مردون

له هر گه دت می طویان تا بیه راون وه پاریز راون

به لایم که هر که که کارن مسیانیان چوئال کرد هید تا بیه

نه له سینی دوه که نهفته می تیا بود هید که کارن

نوسین شاعر محمد علی مه دهوئی

له بارهی زبانی هوی و له بارهی سلیمانی ۲۰۰۰

به دهوئی هوی و ئه م رانه به داوه ته

عبد الرقيب يوسف چونكر لسه رد لوی

عبد الرقيب نوسین مه تی له پیتی وه فاتیو

به دوویتی سه له لسه به لکول سالی

۱۹۹۲ دا نوسین مه تی

وله ۲/۴/۱۹۹۲ نه م نوختر دایه

عبد الرقيب

با پانزده گانه که از ده پیشتر بر برگردن مندی دهن
 منده کار را مندی بهیت یا خود به شومین دانگ کردن
 ده لشکر ما را شده کردن ندرت هاریم مندی ایستای
 ساجانی دانگ پیر بودن به تایید تر له قه لا هولانه ده
 بوزا سیران و راه و شمار هاتونان بوزا چه صود چه نمود ده که
 کانی تا کانی به تایید تر که ناده دانیشی له و نر یکانه دا
 بده ماکه میوه دیشی ماکه ندرس بده که و ابود عراشانه ترکی
 کوه تیان له که نهم شومین و ابود که بر تیر بده له ده تیان
 بیکر نیچرته هت و در دز فراوانی بر له کانیو ناره و چو که
 هم بوزا ناده نده و کت و ناده ناده ناده
 کانیکان و کانی ندر ناده هم صی چه فی خود ناده را نهار
 ناده هم صی تا نچر و له و ندر استرا نیچرته ده
 بر امیر لشکر عثمانی ناده زنجیره شاه کانی ناره و ناره
 نکه زده رده ناه کانه ده به ندر با ناریان
 بر عهد ندر ندری چه میوه ناده له و ناره شاه ناره و ناره
 ده شاه کانی ناره ناره ناره ناره ناره ناره ناره ناره ناره

له روسی ریگام ها قود هوانه و مام شوتیدن سیرانی که دهنه

صد ریگای بازار و بازرگانیو ها قود چو له نامه ندری

ریگای ها شریسته عبود کو هو هیلود که کرد کو شاره ندر

وه به ندره تا نامه پرسی بحراق له به صد و شاره کان شری باشد

وه له شاره ندر و یسه وه به تها خار و تها کان شری کرد

له ایران

بسیار که روسی که کوم لیک نانتوانی هم و ایند ساسانی ده ست

شونین باد و با پیران فو این ه لگ ندر با کونین ندره بو شو شینین

دور که به ده گرن بتوانی که ندری بده ندره یاد می بکند ندره

به برای فود سیر مام هه یا ندره خرد ندره سیر چا که سیرانی ندر

شونین ایستادوست کرد

اساسی ژبانی شاعر محمد علی صد دھوکے

و لکھنؤی لہ پیرہ و ہور یہ کافی کہ بہ دستخطی

نہوی نوسیبوہ تی بو عبد الرقتیب یوسف
کہ راوای لی کر لیبو بوی بنوسی و

لہ ۲/۴/۱۹۹۲ دایہ تی ۶۲

محمد علی صد والیدی ۱۹۱۹ بو

لہ پیرہ

چونکه پیتم ساری بیك بچه نه شماره كدا دامه زارا له

پیتم ساری بانه ده چوون كوما موره ساعی راپه رینی

پیتم ساری ~~هه~~ پیتم ساری موره ساری موره ساری موره ساری

دهك ساجوونا درست كردنا هینیسی درستن و

هه كاری هه قوتایجا زه ده باغه خانه ر هه قوتایجا ساری

كارگه هه بره كان له موره به به پیتمه دا به موره موره

ماده بره موره ده هه موره موره موره موره موره موره موره

به موره موره به موره موره موره موره موره موره موره

یاراست تر ماده به كه له موره موره موره موره موره

ماده به موره موره موره موره موره موره موره موره

هه دوتی

قوتایجا نه موره موره موره موره موره موره موره موره

هه موره موره موره موره موره موره موره موره موره

هه موره موره موره موره موره موره موره موره موره

هه موره موره موره موره موره موره موره موره موره

۱۱۱

حالیوں نے کہہ کر سدریہ تمام بود لہ نریک قدر اچھا
نہ ڈر دلم پی ہوشیو لہ نریک باہری شیخ لطیف و بہ رومی

گردی سدیوان

پیشیا ایوان لہ قدر اچھا - یاری کوشینی شرفین
تو بین مٹی باز ہفتین و گہ لہ یاری خوشحالی تہ کرد

دین گردی سدیوانا چونکہ تاوسا خانود لہین شاخہ کارن
شزیک نہ بود بود لہ لہ بہ ہارا گہ لہ با ہرا ہوانو

کاسناوس وہ کوہ گوانچہا سدریہ کارینہ با فوفہ رہی حم مراد
وہ لہ ہود قدر اچھا - شار ہمد گہ رہ کہ گہ شتی ہدی ہ بود

وہ کوہ لہ انیم کارینہ با ہر خوش ہ بود لہ دہ و و
دشتر شار کہ لہ نازادانہ دا بیستانی کاہود کا کہ کوہ

یہود تہ و ترطازر تیابود وہ لہ گہ ہجیاد اچھاری لہ رابود
لہ لہ پاش نیوہ روارہ تانیوہ شہ بود افشن ہ

نار دیمہ تاندی لہ گہ ہ کہ وہ ہوا گہ رہت تہ تہ و ہ بہ پیر
مدھم چار واستادہ با قلدس کرلاوہ کاہود قدر اچھا

سولہ ہر (خبر لہ) ہ بود فہ لک دہور دہور تیا و ا رہ نشین
ہی اسد کورس چار لہ سدریہ سدریہ گیا

هم زمانه داشتند و چنانچه من مدتی را در این شهر گذراندم

همه شتایر مرد شش بود

سلبان نماز شده بلا و نبود همه در خانه و اوقامیکیش هیتنا

له ناوا مذ بود ، همه در تاسی به هارده صدیران ده ستا

پروا کرد هم صدقه در افشاره نیوه در و دره کاف که استا

همه فردی خانوم گرفتو به تیره و ، که که لره بیوه هاضور

هتا بن شاه کمان هاقوه ، هر چه گفته می شد نیکی که ترا

به نوزاد من سیرانقا بود ، هم صدق شمار چنان نما بود که هم

سیرانقا فرکیانه هلاک می خورد چه به اواران

چه به همه سینه چوار شده خوان ، همه هادنیسی بزا پیایه می

لاورن که لره ها ، که که لره ها از همه می بیانی به بود

صیرانقا چوون

وه سیرانقا کاشی و دومان هر یک که تا در خوی بود

وه کوو کارینه ها چووه لایس (که فرکیترین بود که مالر خوانده

که امتحان می نمایند که صد کسی خدایت یان خدیه هم ترا

همه در کارینه و هتا شده ریف که هه بود سیرانقا کوزه کمانی

پیره خیره لورید بود لورده همه سیرانقا خوی لورده لورده

گردی باره بنواوه ایستایمی می لیش که ره کر نماز او

کافی با - به سرگردانگی و شکیستی که در بر روی
 هله بجه مه سیرانگایه که در شان بوه و عاقل نه خونه شه
 بار اری مه ربان می نه کرد مانا و شاه که به - هاتوه هینه
 ری به بریدار که نه ده که وت ایستایی می نه تری مه زیان
 به ناصر قدرسانی عاقل و ناهمه ده

پیرکامیک که مه سیرانگایه که خورده مه خستیا که خستیا به کس
 خورده خورده هورس هورس به سر را ه لداوت لادوسی
 به بیافوس باداریدوه هوار شه جوان به هار هه شان
 نه خورده سرس سنا ایواره سینه سینه سینه و نه به رینه
 ده هوزا و زانایوه که م کوالی سینه سینه هوزا به ده چون
 ایستایی که تری نه که ره کرد اری و می هر که تری تیا به
 به ناهدی که که ره که ده ناه سراه

خورده سیکام که دیانا هه هورس تری هوزا هه خورده سیکام
 تاروانی له لهر لاده ده ستری کچانوف لاده و ماوه که هپار و لاد لاده
 ایستایی که تری نه که ره کرد (سیرانگایه)

مه سیرانگایه و هه بی ده شتوه بی که ایستا هوری ستره
 که سکی به ده نهشت عفا سیر به و که خورده کولار تری
 با بکینه سراه بی به تری به عاقلی که تری به لاده لاده لاده

ایستادگر رو کرد چون که کاسیان به نامش میخوردند و نامش داده

ده شتا فیه قی کان که نه به رین صدر همه برار کردی صد خواست

کردی بیخ حارنا نه پانیه که ی بود ده میا صد ایواران هر مرد

نه قی کانند هر که در کان له در تیار بی جعفرین یاران کرد

هم قوم پیاده دینداره کان له ده وری داده نشستی

دیان نالر له ناله که ی که بو کوردی نار دوه با سر تالکا

توخوا فرزا پرده کن فیه قی کان ایستادگر

صحره مثالی یا بواته هونر سدر لور ترور

نایم سیرانکایدی شار تره کیمی بی ه لچینیدن برون به خانو

چکه له ماندر تجاره کانس سلیانز ناداندر دوه له صد

بودن وه ی بایان نادا به شانیان بی یان نه درتن

(ی بایه شافل) هود سائیکه سیرانکیان را کرد له ده شتیک

له ه خان کاتاده کو کونگره یه کی بانر مکانی بو

هر سائیکه له شونیکه بود به شراظه اری له ده شتیک

که وه کی هده بات جود

نادان که منی نرکیه ی ۱۰ سائیکه یوم نفوس سیران

۲۰ هزار که سر بود

هه و سانهس پيشی دیا نكاسه سیه که ی صدام
سه میران دوو کانه قه سقره لیه، کوه ته کوه کانه سارد
نابین، قه دا هه ژا هه د نكاسه هه سیه هه قه لیه
نه زهرد قه لاله لاله سدر سیه و سیه سیه و هه لاله
په لیا نه، نه و لاله و سیه و هه سیه و هه قه
سه، هه سیه زه لاله هه د نكاسه و هه سیه هه لاله
په هه گره و سیه رانه و ایله نازه سینه
بهینه و گه لاله سیه و هه لاله سیه کانه سیه لاله
ساره کانه کوردستان سیه لاله سیه لاله کانه سیه
ناده سیه سیه لاله لاله سیه لاله کوه پوهنده هه لاله
به درزه لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله
سه سیه سیه لاله لاله

له کلتوری مدرسه دده صیبتیج صوری نه صروفه له ترمه بورد دمانا

بورد دمانا انقلابی فکر په فواید پاراستی له شاره دده رایان

په کرده دده صروفه له فواید پاراستی له سین دارود درختا

وه په ناساها فواید پاراستی دده

مدرسه دده صیبتیج صوری په یاد دده صیبتیج صوری

ناروا بورد تاریک پاراستی له فواید پاراستی دده

فیترا انز کامل بوردیج فواید پاراستی دده صیبتیج صوری

دده سین تاریک بوردیج فواید پاراستی دده صیبتیج صوری

وه کورانیجی له لایه کرده کورانیجی دده صیبتیج صوری

په بوردیجی دده بوردیجی دده صیبتیج صوری دده صیبتیج صوری

په بوردیجی دده بوردیجی دده صیبتیج صوری دده صیبتیج صوری

کدره مدرسه بوردیجی

فام بوزم بوردیجی دده صیبتیج صوری دده صیبتیج صوری

دده دده دده بوردیجی دده صیبتیج صوری دده صیبتیج صوری

دده بوردیجی دده بوردیجی دده صیبتیج صوری دده صیبتیج صوری

فام بوزم بوردیجی دده صیبتیج صوری دده صیبتیج صوری

تدریس دده بوردیجی دده صیبتیج صوری دده صیبتیج صوری

